

ще се справи. Не е лесно човѣкъ да се освободи отъ силата, която се крие въ лошигѣ на-вици. Срѣщате нѣкой човѣкъ, казвате му една дума, която веднага произвежда силна реакция въ него. Защо? Този човѣкъ има взривни ве-щества въ себе си, които лесно експлодиратъ. Той е избухливъ човѣкъ. Той не е виновенъ за това—такова число съдѣржа въ себе си. Доста-тъчно е да драснете клечка кибритъ, за да се възпламени избухливото вещество въ него, а заедно съ това и вие да хврѣкнете въ въздуха.

Разумниятъ човѣкъ, който има будно съ-знание, никога не предизвиква ненавременни реакции. Той знае, какъ и кога да бута. Ако има предъ видъ да произвежда реакция, той ще я произведе тогава, когато може да я използува за свършването на нѣкаква разумна работа. Езикътъ на човѣка е складъ отъ експло-зиви. Драсне ли невнимателно клечката, под-хвѣрли ли я небрежно нѣкѫде, човѣкъ се на-тъква на голѣми нещаствия. Кибритенитъ клеч-ки не сѫ нищо друго, освенъ думи, съ кои-то човѣкъ си служи. Едни отъ тѣхъ лесно се запалватъ и произвеждатъ взривъ. Други пъкъ не се палятъ лесно, вследствие на което не произвеждатъ никаква реакция въ човѣка. Трети видъ клечки сѫ тия, които по естество сѫ незапалими. Като знаете силата на словото, вие трѣбва да бѫдете внимателни, да избира-те думите, съ които си служите. Нѣкоя майка е недоволна отъ детето си и постоянно му се кара, заканва му се и най-после го проклина.